विरोति गाञ्चारं क्रीञ्चो नदीत मध्यमम्। इव्यवाधारचे कावे कोकिको रौति पश्चमम्। अञ्चल धैवतं रौति नियादं रौति जुझरः दति। "चक्सु धैवतं योऽपि मत्तः पञ्चममं तकम् । निमादन्तु गजी गर्जत्य नादी वी चपचमम् इति । भरतोऽत्याङ् 'पड्लञ्च पञ्चमचिति मयूरो मदित दिथा। चत्राद्या धैनतादी व प्राक्षमंत्राय पञ्चममृ इति । निषादादिगव्दनिष्तिच "निषीद्नि स्तरा चिक्तिवादकोन हेत्रना। चर्मेषपिन्विविषयं च हि व्यावार्वातवते । 'वायुः वस्त्रतो नाभेः बग्द्यीवंबसद्धाः । नद्युध्मस्द् यसाने मेव व्यपमः स्टतः' ''वायुः सहद्रती नाभेः व गढ़शीव समाइतः। नानागन्वयदः पुषयो गान्वारस्तेन देतना । "नामां बग्द्रसरकाबुजिङ्गां दलांच संस्थितः। ब्रह्म्यः सं-चायते यद्यात्तयात् पष्ट्च इति खतः। "तश्वदेवोत्यितो वायुद्रः बस्ट्रममाइतः। नाभिवामो महानादी मध्यमकोन स सहतः" | "अभिसन्द्रयते बचात् खरां सी नेप धैवतः। स त तावत् प्रधानत्वात् चलाडे व्यवतिकते । ''वायुः चलकतो नाभेक्रो इत्-कथ्डम्क सः। विवरन् पञ्चनस्थानप्राप्त्रा पञ्चन उ-चाते"। "ब चरो वः श्वतिसाने स्वरन् इद्वरञ्जतः । षष्ट्रज व्यवभगान्धारा सध्यनः पश्चमस्तवा। धैवतव निघाद्य खराः यग्न प्रकीर्त्तिताः भरतः।

बाबारिस्तराव चलवान्द्रे १८।। ए॰ दम्याः। खरन्न पुरुवरं इनि इन-का गवरोमभेदे "बहादमगवरो-गोपक्रमे वसाख्यमानः चिति गयक्तं भिन्नस्तरः शुक्त-विस्ताक्ष्यतः। कफोण्ड्रचेव्यनिकायनेषु चेयः सरोगः व्यवनात् खरवः । ताम्यभानः तमः पश्चन् शुक्को विस-क्तोऽस्वाधीनकगढ़ी यस पः चस्वाधीनता भक्तं गिबित्रपः शकात्यात् खनिचायनेषु वातवस्य गु श्वधनादातात् भावप्रः स्वरचन न स्वरोद्योक्ते चक्रमेहे चक्रचन्द्रिया । प्रश्यम्। खरपत्तन न॰ खराणां निषादादीनां गानध्वनिविशेषाणां पत्तनमाश्रयः । सामवेदे विकाल।

स्रभङ्ग प॰ सरस कराउधिन भेदस भन्नो यस्रात्। रोग-भेदे सरभेदो उपल तत्वचणादि सुन्तु । उन्नं यवा "चयातः खरभेद्वतिषेधमध्यायं व्याख्याद्यानः। चलः ञ्चभाषणविषाध्ययनाभिषातशीतादिभिः प्रकृषिताः पव-नादयस्त । ते शब्दवाद्विधमनीषु गताः प्रतिवां इन्युः खरं भवति चापि इ मड्विथः सः । वातेन क्रयानयः

नाननमूनवर्षी भिद्धं धनैर्दरित गर्दभवत्खरख । वित्तेन पीतवदनाचिपुरोषमूली अयाद्रवेन च विदाइसमन्य-तेन । अच्छात्कफेन सततं बफ्रस्ड्यग्डो मन्दं गनेवद्ति वाणि दिवा विशेषात् । सवीताने भवति सर्वविकारसम्पदः व्यक्तता च वचमक्तनमाध्यमाद्यः। धूर्णेत वाम् जयकते चयमाप्रयाच वानेष वाधि इतवाक् परिवर्जनीयः। धनगंतखरमन्ज्यपद चिरेण मेदोऽन्याददति टिग्धग-बोडतान्ः। चीचद रहस्य कायस चापि चिरोांसको यथ स्होपजातः । मेद्सितः सर्वसस्त्रवय स्त्रामयो यो न स विविमिति। स्त्रिभात् खरातुरनरानण्डाष्टरोपान् संयो अयेदमनरे चनवस्तिभिय । नद्यावपो इस्ख्यावन-धूमछे हैं: सस्पादये इ विविधी: सबस्य है वै।

खरमण्डलिका खराणां मग्डलम्बा उन्। बीणायाम् इतन। १ खरसम्हे।

खरलासिका स्ती खरैः निषादादिषिः बद्यति कचतीव

बय-एव व । श्वीषायां श्वंग्राञ्च गद्रः । स्वरस प्रवन समानेन रषः दासाद्यः।श्वितापिटक व्यमेरे ग्रव्हर॰ २काथभेरे च। ''बदाः चुसादार्ट्रव्यादस्त-बन्तः दिपी इनात्। वो रषस्त्रभिनियाति स्तरसः सः प्रशिति तः" वैदादः । खदा रषः रागः । श्वर्ताभः

पाये श्वतात्पर्ये अनाक्यादी रचनाभक्तीभेदे च।

ख्रसन्धि पु॰ खर्मिमित्तकः बन्धः । व्याकरणोक्तो खर॰ निमित्तते दीवादी काव्ये । [गब्दे १५६8 प्रव्हतात्रम् । खरसामन् पु॰ गशमयनयत्तीयष्ठमाधीयदिनभेदे गशामयन-

खरा स्तो बहावः प्रवमपत्यां पदापुः। खरापगा की खः खर्मकापना। गङ्गायाम् देवचा खर्माः

पगादयोऽप्यत । स्तरालु पु॰ सराय चनति पर्योप्नोति चन-एक् । वचायां गळ्च॰ तत्रीवने हि खरछोत्तेजनात्रसास्त्रधात्रम्।

खराज् पु खेनैव राजते राज-किय। देवरे "बर्चेष्यभित्तः खराडिति" भागवतस् १।१।१।

खरित पु॰ खरो जातो । स्तर्। श्जातसरे १ पदारता-

हदासमाद्वारक्षे खरभेंदे पा॰ "धत्रे स्दात्तः" "भी जैरतदात्तः"। "यमा शारः खरितः" पा॰ "वदात्तातुदात्तत्वे वर्णधभी समाश्चिवेते यकिन् योध्य खरितवंत्रः सात् वि को । "तसादित चदात्तम-र्ब हुंचम् "पा॰ "हुखपङ्गमतन्त्रम् खारितकादितो-उर्ब सदात्तकोध्यम् एतराई न्तु परिशेषादस्दात्तम्। तस्